

ПРЕС КЛИПИНГ

16. април 2014.

НАСЛОВИ

- Предузећа без заштите од поверилаца;(стр.2)
Орбовић: Без плата у УО уштеда од око 60 милиона евра;(стр.3)
"Осим минималца, све је спорно";(стр.4)
Алтипармаков: Јавна предузећа воде у кризу јавног дуга;(стр.6)
Радуловић: Од следећег месеца могућа наплата дугова од фирми у реструктурирању;(стр.7)
10 кључних реформи које тражи привреда;(стр.7)
Орбовић: Без плата у УО уштеда од око 60 милиона евра;(стр.10)
Рајић: Сагласност око минималних зарада и даље спорна;(стр.12)
Светска банка:Решите проблем предузећа у реструктурирању;(стр.14)
Управну зграду Јумка блокирало 1.200 радника;(стр.15)
Мањина ради, већина чека Вучића;(стр.16)
АРСИЋ: Само четвртина јавних предузећа може да преживи;(стр.17)
Индустрија грађевинског материјала на коленима;(стр.18)
Шта ће бити са 153 компаније у реструктурирању?;(стр.19)
Разговори у ПИО Фонду са представницима Владе;(стр.20)
„Убијте ме, не дам паре нерадницима!";(стр.21)
-

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/13/Ekonomija/1575960/Preduze%C4%87a+bez+za%C5%A1tite+od+poverilaca.html>

Предузећа без заштите од поверилаца

За тачно месец дана предузећа у реструктурирању, њих 153, одлуком Уставног суда остају без заштите државе од поверилаца. Док у синдикатима страхују од аутоматског стечаја, из Владе поручују да стручни тим припрема привремено решење које ће предузећа очувати до доношења нових закона.

Доношење нових закона о приватизацији и стечају је предуслов за трајно решење судбине предузећа у реструктурирању, а оцена је да тек свако треће може наћи купца.

Припремила Весна Дамјанић Бранковић

Фабрика "14. октобар" у Крушевцу, која тек спорадично производи грађевинске машине и компоненте, дели судбину са осталим предузећима у реструктурирању која би могла да се нађу на удару поверилаца 14. маја.

Љубиша Велимировић, председник Самосталног синдиката ИМК "14. октобар", рекао је да држава није урадила свој део посла.

"Преко надзорних и управних одбора ипак је имала већинско власништво и самим тим постављала директоре и омогућила директорима и радницима у тим предузећима да реструктурирањем дођу у неку бољу ситуацију", каже Велимировић.

Укидање заштите од поверилаца значи наплату дуговања, која на месечном нивоу износе и до 200.000.000 евра, односно укупна дуговања су премашила милијарду и по.

"Највећи поверилац је држава - то су дугови по основу пореза и доприноса, затим агенције за санацију банака, па јавна предузећа. Све су то субјекти под контролом државе и, ако они не покрију стечај, до стечаја неће ни доћи", рекао је Милојко Арсић, професор Економског факултета.

Према његовим речима, та предузећа већ дуже нису могла да добијају кредите од банака.

Не треба очекивати катастрофу за месец дана, кажу у Влади. Припрема се прелазно решење које ће очувати предузећа до измена закона о стечају и приватизацији.

"Ми се налазимо у завршној фази решавања свих проблема у тим предузећима у три групе, и то мора бити јасно, времена више нема, истекли су ресурси државе за другу врсту помоћи предузећима у реструктурирању, једноставно један део са потенцијалима имаће купца, други део предузећа иде у стечај, један део у ликвидацију", рекао је министар Игор Мирковић.

Од 153, реално је да тек свако треће предузеће у реструктурирању нађе купца.

"Друга ствар која би се добила решавањем проблема ових предузећа јесте то што би неки ресурси које она тренутно контролишу а непродуктивно користе, могли да се ставе у продуктивну употребу. То се пре свега мисли на зграде, земљиште и треба препознати да је то

права вредност тих предузећа и онда их продати по фер ценама", рекао је Душко Васиљевић из Светске банке.

Крај године је реалан рок да се процес реструктурирања у 153 предузећа заврши.

СТУДИО Б

<http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=100572>

Орбовић: Без плата у УО уштеда од око 60 милиона евра

Извор : Тањуг

Напомињујући да се до те цифре веома лако долази, Орбовић је навео да у управним и надзорним одборима у Србији, на свим нивоима власти - од локалних, преко покрајинских до републичких - има око 10.000 чланова.

НОВИ САД - У Србији би се огромне уштеде у буџету могле остварити врло једноставно, рекао је председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић, наводећи да би најбоље решење било када се чланство у управним и надзорним одборима једно време не би плаћало, што би, по прорачунима синдиката, допринело да се уштеди око 60 милиона евра годишње.

Напомињујући да се до те цифре веома лако долази, Орбовић је навео да у управним и надзорним одборима у Србији, на свим нивоима власти - од локалних, преко покрајинских до републичких - има око 10.000 чланова.

"Чланови надзорних и управних одбора за свој рад добијају надокнаде које су у просеку око 35.000 динара. На ова примања се плаћају и сви доприноси, те се та цифра пење до просечног износа по члану УО или НО од око 50.000 динара. Када се та сума помножи с бројем чланова ових тела у јавном сектору, као и с бројем месеци у години, долази се до тог износа, који би могао бити усмерен другде", рекао је Орбовић за новосадски "Дневник".

Међутим, како каже, велико је питање да ли би и колико од садашњег броја оних који су ангажовани у надзорним и управним одборима у Србији пристали да обављају тај посао без накнаде.

Орбовић сматра да би ангажман у тим телима јавног сектора, пре свега, требало да представља част и да би евентуално одбијање обављања тог посла, уколико не би постојала надокнада, требало да их удаљи из тих тела.

По његовим речима, чланови тих одбора углавном су људи који већ негде раде и примају зараде за тај посао, те су надокнаде додатан приход, док у Србији има много оних који не раде, или примају минималну заграду од око 20.000 динара.

Према његовој оцени, у случају смањења плата у јавном сектору било би поштено да политичари плате највише, али треба прецизно утврдити ко су функционери чија би се примања опорезовала и да ли ће порез плаћати и локални званичници. "Уколико би се то односило на све нивое, од локала до републике, уштеда би могла да се усмери у друге области - здравство, образовање, културу, и побољша ситуацију у тим областима", закључује Орбовић.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=04&dd=15&nav_id=836821

"Осим минималца, све је спорно"

ИЗВОР: БЕТА

Београд -- У Радној групи за измене Закона о раду највећа сагласност је постигнута око минималних зарада, али су друге теме још спорне, каже директор УПС Драгољуб Рајић.

Он је агенцији Бета казао да постоји десетак додатака на зараде који се сада "умећу" у закон о раду, а највећи проблем су дневнице.

"Ако неко путује у оквиру осам сати радног времена - свеједно је да ли он седи у канцеларији или је на путу, зашто би добијао пуну дневницу? У реду је ако ради више од осам сати па остане

По његовим речима разлике између синдиката и послодаваца су веома дубоке. "Ми бисмо волели да су синдикати у Србији такви да се са предузећима боре да остваре профит, па да се онда преговара око додатних права, а не да се полази од претпоставке да су сви предузетници зли, да су робовласници", казао је Рајић.

на путу, онда треба да му се плате прековремени сати", казао је он.

Рајић је истакао да и надокнаду за превоз не треба исплаћивати одвојено од плате, већ је треба урачунати у плату. Додао је да и надокнада за сменски рад, која износи 26 одсто, треба да буде предмет колективних уговора.

"Постоји читав низ тих ствари које су скупе и за послодавца и за државу", казао је он.

По предлогу Министарства рада, на састанцима Радне групе се до сада разговарало о изменама пет одредби: рад на одређено време, начин исплате отпремнина, минималне зараде, разлоге за давање отказа, и дефинисање колективних уговора.

Рајић је казао да не постоји сагласност са синдикатима о раду на одређено време. Послодавци инсистирају да рад на одређено време буде на три године, док синдикати сматрају да такав рад треба да буде две године, уз услов да у једној фирми, у исто време, 20 одсто радника ради по уговору на одређено.

По његовим речима, "и око отпремнина се још леме копља", па остаје да се види хоће ли једна или друга страна да попусте у ставовима. Разлике постоје и код минулог рада, послодавци заступају став да минули рад као облик додатка на зараду, не постоји у Европи ни другде.

Неслагања послодаваца и синдиката, како је рекао Рајић, постоје и код разлога за давање отказа, јер послодавци инсистирају на једноставнијим процедурама.

"Синдикати причају о робовласништву, а у Србији су имали закон какав већина европских земаља уопште не познаје", додао је он.

Како је најавио, Унија послодаваца ће до краја ове недеље послати Скупштини и Влади Србије списак проблема послодавца у Србији и предлоге за решења.

"Неке ствари се морају променити, имали смо закон који ни привреди ни запосленима није донео ништа добро, због лошег стања у привреди зараде су ниске, нисмо довољно атрактивни за стране инвестиције јер имамо прегломазан бирократски систем, а Закон о раду је само један на листи тих препрека", оценио је Рајић.

Послодавци како је навео, очекују од новог премијера и новог министра рада одлучнију улогу.

"Ускоро ће се показати да ли ће нова Влада, створити амбијент у ком можемо да запослимо више младих, 52 одсто младих је незапослено, и да ли можемо да помогнемо старијима од 45 година који су годинама на бироу рада јер нема посла", закључио је Рајић.

Како су представници синдиката јуче најавили, Радна група ће следеће недеље представити резултате до којих је дошла на састанцима.

Синдикати су навели да се до сада преговарало о изменама Закона о раду у областима колективног преговарања, минималне зараде и разлога за отпуштање радника, о чему је како су навели постигнута сагласност између државе, синдиката и послодаваца.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/458201/Altiparmakov-Javna-preduzeca-vode-u-krizu-javnog-duga>

Алтипармаков: Јавна предузећа воде у кризу јавног дуга

Тањуг

Без решења проблема јавних предузећа неминовна је криза јавног дуга и колапс привреде, рекао је данас члан Фискалног савета, Никола Алтипармаков.

- Од 2001. смо имали простора да проблеме јавних предузећа одгадјемо а више тог простора нема, јер смо ми земља која се најбрже задужује у Источној Европи, па и читавој Европи. Камате на наш јавни дуг су преко седам посто када се задужујемо у доларима и то је неодрживо - рекао је Алтипармаков.

Он је, на конференцији "Како спасити јавна предузећа" у организацији Фондације "Конрад Аденауер" и Бусинис Инфо Гроуп, навео да је Фискални савет највише пажње посветио Србијагасу, с обзиром да је то јавно предузеће за четири-пет година успело да акумулира губитке од 1,2 милијарде евра.

- У том периоду Србијагас је успео да поједе један Телеком. То се успело тако што се кроз Србијагас водила социјална политика по којој се гас набавља скупо, градјанима продаје јефтино, што је резултирало годишњим губицима од 200-300 милиона евра - рекао је Алтипармаков.

Алтипармаков је скренуо пажњу да постоје и државне фирме које, попут Телекома, формално не прави губитке, али које имају велике вишкове запослених, губе тржиште, а самим тим и своју вредност.

ЕБРД индикатори, како је предочио, показују да се око 55 до чак 60 одсто бруто додате вредности у Србији оствари у неком облику јавног сектора, наспрам 20-30 процената у осталим транзиционим земљама Источне Европе које су успешно завршиле транзицију.

Професор Економског факултета Милојко Арсић сматра да је решење за губиташе да се

подигну цене, смање трошкови пословања, смањи број запослених и прекине са склапањем штетних уговора са приватним фирмама.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/458177/Radulovic-Od-sledeceg-meseca-moguca-naplata-dugova-od-firmi-u-restrukturiranju>

Радуловић: Од следећег месеца могућа наплата дугова од фирми у реструктурирању

Фонет

Лидер Удружења грађана "Доста је било" и бивши министар привреде Саша Радуловић изјавио је данас да ће следећег месеца, после више од 10 година, хиљаде фирми које имају потраживања од 153 предузећа у реструктурирању, моћи да наплаћују дуг од компанија као што су Рударско топионичарски басен Бор, Икарбус, Галеника, Политика.

Одлука Уставног суда о укидању мораторијума на наплату потраживања биће објављена 15. маја, па ће дуговања моћи да се наплаћују у судским поступцима, рекао је Радуловић на конференцији за новинаре, нагласивши да се ради о "милијардама евра"

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/458134/10-kljucnih-reformi-koje-trazi-privreda>

10 кључних реформи које тражи привреда

Блиц

Уочи формирања нове Владе Републике Србије, Унија послодаваца Србије спровела је анкету међу 1.284 мала, средња и велика предузећа у 44 града и општине Републике Србије.

Предлози ће бити послати кабинету новог премијера Србије

Привредници су у електронској и телефонској анкети упитани које су реформе из њиховог угла потребне Србији у циљу развоја националне економије и превладавања дубоке кризе у привреди. Анкетирани директори, менаџери и власници привредних друштава имали су задатак да рангирају по важности 10 од 32 области важне за пословање својих предузећа.

Приоритети међу реформама које је потребно спровести биће послати кабинету новог

премијера Србије, чим Влада РС буде званично оформљена.

1. Реформа јавног сектора – 73,4 одсто

Близу три четвртине привредника у Србији сматра да је прегломазан јавни сектор узрок огромне бирократије која пуно кошта привреду, јер се кроз разне порезе, парафискалне намете и друга оптерећења пословања стално смишља начин како да се обезбеде зараде за армију запослених у јавном сектору, јавним предузећима, државној управи и локалним самоуправама. Притом, привредници сматрају да је услуга ових јавних сервиса на јако ниском нивоу и они више не желе да финансирају један неефикасан а скуп систем, због кога се и држава из године у годину задужује. Последица овог задуживања је да су у сврху враћања кредита и покривања буџетског минуса крајем 2012. и у 2013. подигнути скоро сви основни порески облици сем пореза на зараде (ПДВ, порез на добит предузећа, акцизе више пута, итд.), што је додатно смањило могућности за запошљавање и развој предузећа у Србији.

2. Реформа пореског система – 69,5 одсто

Привредници желе да јасно виде за шта дају новац кроз порезе. Такође, привреда тражи напуштање система једнаког (линеарног) опорезивања зарада и увођење прогресивних пореских стопа, с тим да укупно оптерећење зарада мањих од просечне зараде не треба да пређе 40% (уместо садашњих 65%). Ово треба да помогне у борби против сиве економије и омогући ново запошљавање. Учесници анкете су навели да минимална зарада треба да буде привремена мера дозвољена на само годину дана, када се фирме нађу у финансијским проблемима због пада прихода и других неповољних околности на тржишту, али да у тих годину дана минималац буде ослобођен плаћања пореза и доприноса.

3. Организована борба државе против сиве економије – 64,9 одсто

Привредници наводе да се у појединим градовима и општинама где раде на један легално продати производ прода један на црно и да је то нарочито приметно у последњих пет година са падом куповне моћи грађана. Сматрају да држава мора да појача контролу робе преко граничних прелаза, спречи шверц по улицама и отвореним тржним центрима и прошири порески обухват код наплате пореза на имовину, јер у Србији постоји више од милион нелегално саграђених објеката који су потпуно ван система опорезивања, а порез се наплаћује само од оних који раде легално.

4. Реформа Пореске управе Србије – 59,7 одсто

Привредници поздрављају почетак модернизације пореске управе и уплату зарада и пореза и доприноса на јединственој уплатници, али траже даље реформе Пореске управе, јер је она као сервис спора, троши се много времена по шалтерима, процеси су бирократизовани, а

електронска комуникација је за сада минимална. У пореској управи се проведе преко 270 сати годишње, што одузима време запосленима и менаџменту предузећа да се баве својим послом и повећају приходе из пословања.

5. Реформа привредних закона (Закон о привредним друштвима, Закон о стечају, итд.) – 53 одсто

Пословање у Србији карактеришу предуги рокови плаћања (просечно 126 дана) и недостатак правне сигурности. Много је фирми које се оснују са малим оснивачким капиталом, наруче робу и услуге од других предузећа и затим доспеју у блокаду и стечај. Од њих је немогуће наплатити испоручену робу или услуге и то је разлог затварања или губитака и код многих фирми које здраво послују. Потребно је увести ред у пословање и заштитити новац уложен у посао. Стечај мора да буде ефикасан и да се спроведе у року од месец дана код малих предузећа, а у максималном року од три месеца код средњих и великих предузећа. Такође, мора постојати извесна лична одговорност и казнене мере за осниваче привредних друштава који свесно начине штету другим предузећима и предузетницима.

6. Увођење електронске управе и комуникације на нивоу свих институција у Србији – 51,8 одсто

Привреда тражи умрежавање свих институција у Србији са којима ступа у контакт ради добијања одређених дозвола и прикупљања различитих докумената. Бирократски апарат је прегломазан и више се не зна ко шта ради у појединим државним институцијама и јавним предузећима. У неким локалним самоуправама, министарствима, заводима, фондовима, дирекцијама, итд. вршено је страначко запошљавање годинама уназад, па по три особе раде један исти посао, неорганизовани су и спори и отежавају рад привреди. Потребно је увођење принципа професионалног менаџерског управљања у јавни сектор, локалне самоуправе, државну управу и јавна предузећа.

7. Реформа пензионог система – 49,7 одсто

Привредници сматрају да није добро повећање старосне границе за одлазак у пензију и да држава треба да напусти садашњи систем обавезног пензионог осигурања и да уведе тзв. минималну гарантовану државну пензију за будуће пензионере, а да садашњим гарантује права остварена по важећим прописима. То би дало простора да се смање пензиони доприноси који су највеће оптерећење зарада и омогући запошљавање младих. Нове генерације такође треба едуковати (што се посебно односи на запослене са вишим зарадама) да на време мисле о својој старости и одвајају средства за пензију, уколико желе већу пензију од оне минималне коју гарантује држава. Овај принцип постоји и у многим развијеним земљама и применљив је и у Србији.

8. Реформа законодавства у области грађевинарства – 46,6 одсто

Промена Закона о планирању и изградњи и увођење кратке и једноставније процедуре за добијање грађевинских дозвола треба да омогући пораст приватних инвестиција у грађевинарству и индустрији грађевинског материјала.

9. Промене Закона о раду – 45,4 одсто

Привредници сматрају да је потребно да се Закон о раду ослободи наслеђа из социјалистичке Југославије и да се смањи бирократизацију процеса запошљавања и отпуштања посебно код малих и средњих предузећа. Процедуре морају да буду краће, а папирологија мања. Зарада се мора једноставније уговорати са запосленима, а отпремнине треба да се исплаћују за године радног стажа проведене код послодавца, а не за целокупан стаж запосленог.

10. Реформа здравственог система – 39,2 одсто

Привредници сматрају да здравствени систем у Србији треба да прође кроз преображај, јер је здравствена услуга у државном здравству на веома ниском нивоу, а радно време државних здравствених установа није прилагођено радном времену запослених у привреди, па је разлог за преко 50% одсустава с посла. Приватни сектор треба изједначити са државним здравством, а пацијенти треба да бирају где ће се лечити. На тај начин би један део запослених који сада раде у државном здравству прешао да ради код приватника, чиме би се буџет Здравственог фонда растеретио дела трошкова за зараде запослених у здравству, па би та средства одлазила за повећање квалитета здравствених услуга које пружа обавезно здравствено осигурање. Овако се сваком запосленом у Србији месечно одбије 7527,38 динара за здравствено осигурање који уместо у квалитетну здравствену услугу оду углавном у зараде запослених у државном здравству.

<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/458102/Orbovic-Bez-plata-u-UO-usteda-od-oko-60-miliona-evra>

Орбовић: Без плата у УО уштеда од око 60 милиона евра

Тањуг, Дневник

Нови Сад - У Србији би се огромне уштеде у буџету могле остварити врло једноставно, рекао је председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић, наводећи да би најбоље решење било када се чланство у управним и надзорним одборима једно време не би плаћало, што би, по прорачунима синдиката, допринело да се уштеди око 60 милиона евра годишње.

Напомињујући да се до те цифре веома лако долази, Орбовић је навео да у управним и надзорним одборима у Србији, на свим нивоима власти - од локалних, преко покрајинских до републичких - има око 10.000 чланова.

- Чланови надзорних и управних одбора за свој рад добијају надокнаде које су у просеку око 35.000 динара. На ова примања се плаћају и сви доприноси, те се та цифра пење до просечног износа по члану УО или НО од око 50.000 динара. Када се та сума помножи с бројем чланова ових тела у јавном сектору, као и с бројем месеци у години, долази се до тог износа, који би могао бити усмерен другде - рекао је Орбовић за новосадски "Дневник".

Међутим, како каже, велико је питање да ли би и колико од садашњег броја оних који су ангажовани у надзорним и управним одборима у Србији пристали да обављају тај посао без накнаде.

Орбовић сматра да би ангажман у тим телима јавног сектора, пре свега, требало да представља част и да би евентуално одбијање обављања тог посла, уколико не би постојала надокнада, требало да их удаљи из тих тела.

Према његовим речима, чланови тих одбора углавном су људи који већ негде раде и примају зараде за тај посао, те су надокнаде додатан приход, док у Србији има много оних који не раде, или примају минималну заграду од око 20.000 динара.

Према његовој оцени, у случају смањења плата у јавном сектору било би поштено да политичари плате највише, али треба прецизно утврдити ко су функционери чија би се примања опорезовала и да ли ће порез плаћати и локални званичници.

- Уколико би се то односило на све нивое, од локала до републике, уштеда би могла да се усмери у друге области - здравство, образовање, културу, и побољша ситуацију у тим областима - закључује Орбовић.

Рајић: Сагласност око минималних зарада и даље спорна

Бета

У Радној групи за измене Закона о раду највећа сагласност је постигнута око минималних зарада, али су друге теме још спорне, изјавио је директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић.

Он је казао да постоји десетак додатака на зараде који се сада "умећу" у закон о раду, а највећи проблем су дневнице.

- Ако неко путује у оквиру осам сати радног времена - свеједно је да ли он седи у канцеларији или је на путу, зашто би добијао пуну дневницу? У реду је ако ради више од осам сати па остане на путу, онда треба да му се плате прековремени сати - казао је он.

Рајић је истакао да и надокнаду за превоз не треба исплаћивати одвојено од плате, већ је треба урачунати у плату. Додао је да и надокнада за сменски рад, која износи 26 одсто, треба да буде предмет колективних уговора.

- Постоји читав низ тих ствари које су скупе и за послодавца и за државу - казао је он.

По предлогу Министарства рада, на састанцима Радне групе се до сада разговарало о изменама пет одредби: рад на одређено време, начин исплате отпремнина, минималне зараде, разлоге за давање отказа, и дефинисање колективних уговора.

Рајић је казао агенцији Бета да не постоји сагласност са синдикатима о раду на одређено време. Послодавци инсистирају да рад на одређено буде на три године, док синдикати сматрају да такав рад треба да буде две године, уз услов да у једној фирми, у исто време, 20 одсто радника ради по уговору на одређено.

Неслагања послодаваца и синдиката, како је рекао Рајић, постоје и код разлога за давање отказа, јер послодавци инсистирају на једноставнијим процедурама.

- Синдикати причају о робовласништву, а у Србији су имали закон какав већина европских земаља уопште не познаје - додао је он. По његовим речима разлике између синдиката и послодаваца су веома дубоке.

- Ми бисмо волели да су синдикати у Србији такви да се са предузећима боре да остваре профит, па да се онда преговара око додатних права, а не да се полази од претпоставке да су сви предузетници зли, да су робовласници - казао је Рајић.

Како је најавио, Унија послодаваца ће до краја ове недеље послати Скупштини и Влади Србије списак проблема послодавца у Србији и предлоге за решења.

- Неке ствари се морају променити, имали смо закон који ни привреди ни запосленима није донео ништа добро, због лошег стања у привреди зараде су ниске, нисмо довољно атрактивни за стране инвестиције јер имамо прегломазан бирократски систем, а Закон о раду је само један на листи тих препрека - оценио је Рајић.

Послодавци како је навео, очекују од новог премијера и новог министра рада одлучнију улогу.

- Ускоро ће се показати да ли ће нова Влада, створити амбијент у ком можемо да запослимо више младих, 52 одсто младих је незапослено, и да ли можемо да помогнемо старијима од 45 година који су годинама на бироу рада јер нема посла - закључио је Рајић.

Како су представници синдиката јуче најавили, Радна група ће следеће недеље представити резултате до којих је дошла на састанцима.

Синдикати су навели да се до сада преговарало о изменама Закона о раду у областима колективног преговарања, минималне зараде и разлога за отпуштање радника, о чему је како су навели постигнута сагласност између државе, синдиката и послодаваца.

Светска банка:Решите проблем предузећа у реструктурирању

С.Лакић

Услов да Светска банка Србији одобри кредит од 250 милиона долара није усвајање закона о стечају и приватизацији већ да се реши проблем предузећа у реструктурирању, рекао је представник Светске банке Душан Васиљевић.

Васиљевић је на конференцији "Како спасити јавна предузећа" рекао да предузећа у реструктурирању годишње праве губитаке од 250 до 300 милиона евра, а да су акумулирани губици према државним предузећима много већи.

Економиста Милојко Арсић је истакао да су многа предузећа у реструктурирању од укупно 153, несолвентна.

- Свако треће има шансу да опстане или нађе новог власника. Многа немају бизнис, превише су задужена, имовина им је девастирана а има и оних која су по неколико пута несуспешно приватизована - рекао је Арсић.

Говорећи о јавним предузећима професор на Факултету политичких наука Душан Павловић је рекао да је овде прво неопходна транспарентност у пословању и корпоративно управљење.

-Не може неко ко има 25 година да седи у управном или надзорном одбору јавног предузећа - рекао је Павловић и нагласио да јавна предузећа морају престати да воде социјалну политику.

Управну зграду Јумка блокирало 1.200 радника

Бета

Брање - Око 1.200 радника Јумка у Брању блокирали су данас управну зграду предузећа јер су незадовољни одлагањем именовања новог генералног директора и Надзорног одбора, изјавио је председник фабричког Самосталног синдиката Слађан Митић.

Он је за агенцију Бета казао да је у име синдиката поднео кривичну пријаву против директора Јумка у оставци Зорана Стошића, а да синдикати сада немају са киме да преговарају о решавању нагомиланих проблема јер Влада Србије, у чијој је то надлежности, још није именovala новог генералног директора предузећа.

- Бићемо у управној згради и дању и ноћу док се наши захтеви не испуне. Остаје и најава радикализације протеста, 22. априла, када ће се, ако нам се до тада нико не обрати, радници пешице упутити аутопутем за Београд. Тај је протест већ пријављен полицији - казао је Митић.

Радници који су ушли у управну зграду Јумка, како је истакао, не ометају руководство да обавља своје послове, али је неколико директора Јумка од јутрос напустило зграду.

- Након штрајка и преговора у последња три месеца радницима су оверене здравствене књижице и исплаћене две минималне плате, али још није исплаћен трећи минимални лични доходак који је радницима био обећан до 14. априла, што је и довело до незадовољства и радикализације штрајка - рекао је Митић.

Асоцијација слободних и независних синдиката (АСНС), која је један од организатора штрајка у Јумку, саопштила је данас да ће управна зграда Јумка остати блокирана све док у фабрику не додју мандатар за састав нове Владе и први потпредседник техничке Владе Србије Александар Вучић и вршилац функције министра привреде Игор Мировић.

Радници Јумка штрајкују од 13. јануара тражећи од уплату пореза и доприноса од 2010. године за све запослене, и исплату шест заосталих плата.

Холдинг компанија Јумко је у реструктурирању, а претходних неколико година фабрика се специјализовала за шивење униформи.

НА ЛИЦУ МЕСТА - Део штрајкача Јумка блокирао запослене у управној згради, део се вратио на посао

Мањина ради, већина чека Вучића

АУТОР: В. РИСТИЋ

Врање - У Јумку је јуче владала нека врста штрајкачко-производног двовлашћа. На једној страни, већи број радника који се налазе у штрајку блокирао је део управне зграде, док је с друге, према тврдњи људи из менаџмента овог предузећа у већинском власништву државе, „неколико стотина радника покренуло процес производње“.

Снежана Величковић из синдиката АСНС рекла је за Данас да су „представници штрајкачког одбора поднели кривичне пријаве против генералног директора у оставци Зорана Стошића, као и чланова Надзорног одбора због“ наводног „кршења права запослених у штрајку“.

- Нама прете отказима уколико се не вратимо на посао. Овако више не може. Људи примају до 7.000 динара зараде и са тим новцем се не може живети - образложила је Величковићева.

У управној згради се налазило јуче више од хиљаду штрајкача који су навели да ће ту остати „док им се не обрати Александар Вучић и вршилац дужности министра привреде Игор Мировић“. Уколико не дође до сусрета са људима из Владе Србије, штрајкачи најављују да ће 22. априла кренути пут Београда и тамо протестовати до испуњења захтева.

- Према мојим непотпуним информацијама тренутно је око три стотине радника на послу у више производних целина где има репроматеријала за уговорене послове. У току су радови на припреми материјала за погоне у Владичином Хану, Пољаници код Врања и Босилеграду, где више од 150 радника очекује финализацију уговорених послова - рекао је за Данас Бранислав Поповић, председник Надзорног одбора Јумка.

Уговорне обавезе „Јумка“ према домаћим и страним партнерима износе око 400 милиона динара, што даје према његовим речима „реалну шансу за опстанак Јумка као предузећа у реструктурирању“.

- Разумем захтеве радника у штрајку, али решење можемо очекивати само након формирања нове Владе Србије и ребаланса буџета, али и уколико пре свега, испоштујемо већ преузете обавезе према нашим партнерима - закључује Поповић, наводећи да је нормализација „процеса производње условљена и недостатком репроматеријала“.

Несагласје

- Постоји шанса да се постигне договор и потпише уговор о исплати минималних зарада, али ми једноставно нисмо у стању да то урадимо јер смо од стране штрајкача избачени са наших радних места. На овај начин прекршен је члан 18 Закона о штрајку - каже за Данас један од радника управе Јумка кога су штрајкачи спречили „да нормално обавља

АРСИЋ: Само четвртина јавних предузећа може да преживи

АУТОР: И. НИКОЛЕТИЋ

Београд - Број предузећа у реструктурирању која имају шансу за опоравак веома је мали, између четвртине и трећине од укупно 153, док је највећи део фирми из те групе превише задужено, технички и кадровски девастирано после неуспелих приватизација.

Да је било неке наде у њихов опоравак, већ би их неки од инвеститора преузео. Ни претварање потраживања поверилаца у имовину не би решило њихов статус, јер је већина несолвентна па се власништвом не би ништа постигло тако да је за већину државних фирми у реструктурирању стечај реална опција - оценио је професор Економског факултета Милојко Арсић на јучерашњој расправи о будућности јавних предузећа, коју су организовали Фондација Конрад Аденауер и Бизнис инфо група.

Представник Светске банке Душко Васиљевић подсетио је да је услов да та институција одобри кредит Србији од 250 милиона долара управо решавање статуса предузећа у реструктурирању. Он је истакао да упркос одлагањима и недостатку политичке воље, то питање мора да се реши до 14. маја, када по одлуци Уставног суда, држава престаје да их штити од поверилаца.

Када је реч о судбини јавних предузећа Душан Павловић, професор Факултета политичких наука, истакао је да су многа од њих, попут НИС-а и Јата, продавана по принципу тајних уговора, без пописа имовинског стања.

- Личне карте које је тражио бивши министар привреде требало је да покажу јасну слику имовине предузећа, као и могућности претварање потраживања у имовину, како би биланси били чисти. Сада, кад је рок за излазак из реструктурирања на истеку, касно је да се почне са реализацијом тог плана - казао је Павловић уз напомену да га не би чудило да дође до одлагања одлуке Уставног суда.

Према неформалним проценама, годишњи трошак предузећа у реструктурирању за порезе, комуналије, струју, гас, досеже чак 750 милиона долара, а колики је заиста дуг према држави, не може се са сигурношћу ни проценити.

Према оцени Фискалног савета Србије, лоше управљање јавним предузећима и банкама коштаће државу око 60 милијарди динара ове године и створиће исто толико додатних обавеза које ће се плаћати до 2015. За враћање старих обавеза Србијагаса, бившег ЈАТ-а, Галенике, Железнице Србије, Железаре Смедерево држава ће само ове године потрошити више од 520 милиона евра. Укупне годишње уштеде од увођења солидарног пореза износе око 100 милиона евра, што значи да умањење зарада у целом јавном сектору ове године неће бити довољно да покрије трошкове за само једно јавно предузеће.

Индустрија грађевинског материјала на коленима

Одлазак у стечај једног од најпознатијих произвођача грађевинског материјала у Војводини, кикиндске фабрике “Тоза Марковић”, те присуство само четири произвођача из ове бранше у целој Србији

на јубиларном Међународном сајму грађевинарства у Београду, од некадашњих око 50, отворило је питање судбине фирми из ове области. Председник Групаације индустрије грађевинског материјала у Привредној комори Србије Љубодраг Кнежевић изјавио је за наш лист да је ова привредна грана на коленима и да у последњих 38 година, откад он ради, никада није било теже, те да је даље немогуће да се послује уколико држава не помогне – за почетак, репрограмом дугова.

– Свака изборна година за привреду је изгубљена, бојим се да ће бити и ова – каже Кнежевић. – Први део године потрошен је на избор, па мало шта можемо за грађевину очекивати и у другом делу, јер ако се у новембру и децембру не ураде пројекти, ако се у јануару и фебруару за њих не добије грађевинска дозвола, ако у марту не изађу машине да копају темеље, онда је та година пропала.

Саговорник каже да би велики део произвођача могао да живи од свога рада и да плаћа порезе и доприносе, зараде и обавезе према добављачима, али их даве обавезе створене у претходне четири године, откако је настала криза. Камате су огромне и даље не може да се финансира текућа производња и плаћају све дажбине. Због тога је све више фирми пред затварањем, мало-помало сви одлазе у старо гвожђе. Цела Војводина је спала на два-три произвођача који се још држе у Кањижи и Новом Бечеју, а за кикиндског “Тозу” се очекује радни стечај.

У високоградњи у Србији ове године нема помака, па произвођачи грађевинског материјала мисле да би производњу могли спасти извозом. Кнежевић каже да има смисла извозити у земље у окружењу. “Игма” у Уљми помало продаје у Румунији, око 30 одсто, међутим, зарада је мала због ниских цена на том тржишту. Да би се тренутно спасли, саговорник каже да би држава морала да попусти стегнуту омчу око врата.

– Осим репрограма дугова, требало би вратити субвенције у област грађевинарства и подстицати потрошњу, како би се помогло купцима станова – каже Кнежевић. – Потом, мислим да у оваквој кризи држава мора да смањи порез на грађевинске производе с 20 одсто на 8 процената, максимално 10, те да се смање порези и доприноси на лична примања.

Р. Даутовић

Банке немају слуха

– Могли бисмо редовно да измирујемо обавезе, али не можемо због дугова – каже Кнежевић. – Зато нам треба помоћ да финансирамо редовну производњу. Ако банке почну да наплаћују

дугове, велики део произвођача ће нестати, а оне немају слуха за привреду, иако им је наша држава дозволила да за време кризе уберу огромне паре у нашој земљи, што нису могле у богатијим државама.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sta-ce-bit-sa-153-kompanije-u-restrukturiranju>

Шта ће бити са 153 компаније у реструктурирању?

Према одлуци Уставног суда, држава за тачно месец дана престаје да штити 153 предузећа у реструктурирању од поверилаца. Само трећина ових компанија има шансу да преживи након 14. маја, оценио је професор Економског факултета у Београду Милојко Арсић.

– Тог дана број поменутих предузећа која имају неку шансу није велики, вероватно их је између четвртине и трећине, за највећи број тих предузећа не вреди покушавати да се спасавају – навео је Арсић на конференцији “Како спасти јавна предузећа”, коју су у прес-центру Тањуга организовали Фондација “Конрад Аденауер” и Бизнис инфо група. – Те фирме немају бизнис, превише су задужене и технички и кадровски су девастиране, а да је било икаквих шанси да их било који комерцијални инвеститор преузме, то би се догодило.

Арсић је мишљења да влада мора наћи неко законско решење да се предузећима која могу да опстану омогући да у наредних годину дана нађу свог стратешког партнера. Претварање потраживања поверилаца у имовину, како је рекао, не би ишло тако лако.

– Већина тих предузећа је несолвентна, преузимањем власништва повериоци не би добили ништа, тако да би се у највећем броју случајева то завршило стечајем – навео је Арсић.

Професор политичких наука и саветник бившег министра привреде Душан Павловић каже да фирмама у реструктурирању нема спаса после 14. маја и да га не би чудило да се одложи ова одлука Уставног суда.

– Претходни министар (Саша Радуловић) имао је идеју да се пре 14. маја дође до стања у којем ће та предузећа бити без дугова. Цео онај концепт личних карата био је замишљен да се види каква је имовина свих тих предузећа, тако да би се знало шта она поседују и шта од тога може да се искористи – навео је Павловић. – Тај концепт не би ишао наруку повериоцима, који би ‘доживели шишање’, али би пре 14. маја предузећа била чиста и без дугова.

Представник Светске банке Душко Васиљевић подсетио је да је Уставни суд донео одлуку да се предузећима у реструктурирању укида заштита поверилаца, што ступа на снагу 14. маја.

– Већина тих предузећа има огромне дугове и већ 15. маја ће у многима од њих бити покренут стечај – сматра он. – Потребно је да се осмисли приступ како да се то уради што безболније.

Васиљевић је рекао да ће радници у тим фирмама имати још проблема, поред губитка посла.

– Проблем радника у тим предузећима је што, кад предузеће оде у стечај, они, између осталог, поред губитка посла, губе и право на отпремнину. Потребно је мислити на то пре него што до тога дође – поручио је Васиљевић.

С. Глушчевић

Услов за кредит Светске банке

Представник Светске банке Душко Васиљевић изјавио је да услов да та институција одобри кредит Србији од 250 милиона долара није да се усвоје закони о стечају и приватизацији, већ да се реши проблем предузећа у реструктурирању. Васиљевић је објаснио да је Светска банка говорила да су ти закони услов, јер би омогућили да се проблем ових предузећа реши.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/drustvo/razgovori-u-pio-fondu-sa-predstavnicima-vlade_478843.html

Разговори у ПИО Фонду са представницима Владе

БЕОГРАД -

Разговори у ПИО Фонду са представницима Владе Представници запослених у Републичком фонду за пензијско-инвалидско осигурање (ПИО) и данас ће разговарати са Владом Србије, од које траже да им плате остану на нивоу фебруара, када су им просечна примања била 53.000 динара, изјавила је председница Синдиката запослених у фонду Љиљана Кремић.

Кремић је агенцији Бета изјавила да се разговори настављају у 10 сати у просторијама ПИО фонда и да ће штрајк трајати до испуњења захтева - враћања плата на ниво од пре одлуке Државне ревизорске агенције којом су им примања смањена за 30 одсто.

"Чланови Синдиката запослених у ПИО фонду, не траже повећање плата, односно додатна средства из буџета, већ су 8. априла ступили у штрајк због одлуке да им се плате смање за 30 одсто, по препоруци Државне ревизорске институције", навела је она.

Од 3.500 запослених у ПИО фонду, 60,6 одсто њих има високо образовање, односно 1.700, рекла је Кремић и додала да након одлуке ДРИ о умањењу плате просечна примања су 38.900 динара и испод су републичког нивоа.

Синдикат Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање **започео штрајк**, прошлог уторка, 8. априла. Штрајку се прикључило више од 90 одсто радника у филијалама фонда ПИО у Србији, уз поштовање минимума процеса рада од 30 одсто.

Радници штрајкују окупљајући се испред филијала у којима раде.

„Убијте ме, не дам паре нерадницима!”

Председник СНС и будући премијер Александар Вучић најавио је најопсежније мере штедње у администрацији и јавним предузећима, поручивши да, ни под каквим претњама, неће пристати да се нерадницима даје новац грађана.

СИНДИКАТИ - “Можете ме убити, али не дам више народне паре да радите сат времена дневно”, поручио је Вучић на седници Главног одбора СНС свима који се неодговорно понашају према новцу из буџета.

Он је нагласио да га не плаше претње синдиката штрајковима, јер ниједна држава не може да издржи то да у МУП-у 750 људи свакога дана буде један сат на послу зато што су чланови некаквог синдиката и да раде за 150.000 месечно. Како каже, Србија није крава музара.

“Нема више блокада путева”, истакао је Вучић.

Недопустиво је, како је рекао, да јавна предузећа, којима је држава дала монополски положај, послују са губитком или скривају добитак од државе. Зато ће, како је истакао, у јавна предузећа бити уведен професионални менаџмент и више се неће догодити јединствени случај у свету да “Лутрија Србије” или “Србијашуме” послују са губитком. Према његовим речима, Србија треба да закрпи рупу од 1,4 милијарде евра.

Председник СНС изјавио је да је постигнут договор о коалицији са СВМ и поновио да је СПС-у понудио да уђу у владу у складу с њиховом снагом, а да је НДС сама одлучила да неће у владу у којој је Ивица Дачић.